# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

## ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου **1954** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου **20**


## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

### ΝΟΜΟΙ


Ν. 2743. Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 2683)1953 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Α. Ν. 2307)1940 «περὶ στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 772)1948 «περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1173)1949. 1


### ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ


Περὶ παρατάσεως τῆς θητείας τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ τῆς Πρωτευούσης..... 2

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Μήλου. .. .. .. ..... 3

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31)8–23.9.1926 Π. Δ. κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26.5.1952 Β. Διατάγματος.... 4

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31)8–23.9.1926 Π. Δ. κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς. .. .. ..... 5

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὁρίων ἐκπαιδευτικῶν τινων περιφερεῶν Στοχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. .. ..... 6

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1911 Β. Δ. «περὶ συστάσεως ἐν Ἑλλάδι Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου». .. .. .. ..... 7

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 7.8.1930 Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. Δ)γματος τῆς 11ης Μαΐου 1926». 8

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν, λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου. .. ..... 9

Περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου Ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας. .. .. .....10

Περὶ ἐκδικάσεως ἐνστάσεων κατὰ βεβαιωτικῶν καταστάσεων ἀναλογικοῦ μισθώματος δημοσίων μεταλλείων καὶ λατομείων. .. .. .. .. .....11

Περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀταλάντης Φθιώτιδος καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ...12


## ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2743.

*Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 2683)1953 «περὶ ἀντικατασιάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Α. Ν. 2307)40 «περὶ στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 772)1948 «περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1173)1949.*

**ΠΑΥΛΟΣ**

**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 2683)1953 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Α. Ν. 2307)1940 «Περὶ στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας καὶ Στρατιωτικῶν προαγωγῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 772) 1948 «Περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1173)1949, προστίθεται ἐδάφιον 2 ἔχον οὕτω :

«2. Τῆς ἀναστολῆς ἐξαιροῦνται οἱ Ἀνθυπομοίραρχοι, ὡς καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου καὶ ἄνω Ἀξιωματικοί, ὧν δὲν ἀμφισβητεῖται ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος».

Τὸ μόνον ἐδάφιον τοῦ ἰδίου ἄρθρου λαμβάνει ἀριθμὸν 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Φεβρουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1954.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ**

# ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ παρατάσεως τῆς θητείας τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ τῆς Πρωτευούσης.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 4442)29 «περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ ναυλώσεων» καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2278)1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν. 4442) 1929», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Παρατείνομεν τὴν θητείαν τῶν τε τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους ὡς καὶ τοῦ τῆς Πρωτευούσης ἐπὶ ἓν ἔτος ἤτοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1954.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΣΩΚΡ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ**

(3)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Μήλου.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 76 - 82 τοῦ Κώδικος τῆς «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας», 2) τὸ ἀπὸ 13.6.1927 Π. Διάταγμα «περὶ ἀναγνωρίσεως συσταθέντος συνδέσμου κοινοτήτων ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ» (Ε. Κ. 121)18.6.1927), 3) τὸ ἀπὸ 30.11.1928 Π. Δ. «περὶ διαλύσεως συνδέσμου κοινοτήτων Μήλου καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13.6.1927 Διατάγματος» (Ε.Κ. 256)5.12.28) καὶ 4) τὰς ὑπ' ἀριθ. 82)19.7.53, 70)17.7.53, 41)18.6.53, 95)28.5.53 καὶ 103)7.3.1953 ἀποφάσεις τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων Τρυπητῆς, Ἀδάμαντος, Πέραν Τριοβασάλου, Πλάκας Μήλου καὶ Τριοβασάλου, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 569) 23.9.1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Μήλου καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

1. Συντήρησις κοινοτικῶν ὁδῶν, διάνοιξις καὶ κατασκευὴ νέων.

2. Ἀνέγερσις διδακτηρίων εἰς τὰς ἕδρας τῶν μετεχουσῶν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων καὶ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς αὐτῶν. Πρόσληψις καὶ μισθοδότησις διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ παροχὴ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὰ σχολεῖα στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως.

3. Παρακολούθησις ζητημάτων ὑγείας, λῆψις ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ οἰκονομικὴ συμβολή, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν ἀναγομένων εἰς τὸν ὑγειονομικὸν τομέα.

Ἐκτέλεσις ἔργων ἀποξηράνσεως ἑλῶν, ὁμαδικοὶ ψεκασμοὶ δι' ἐντομοκτόνων φαρμάκων, οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Νοσοκομείου τῆς Μήλου, μετάκλησις ἰατρῶν κλπ.

4. Συντήρησις καὶ ἐπέκτασις τῶν Νεκροταφείων Μήλου καὶ Ἀδάμαντος καὶ ἵδρυσις νέων εἰς ἑτέρους συνοικισμοὺς τῆς νήσου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Παρισίων 17 Ὀκτωβρίου 1953.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ**

(4)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31)8—23)9)1926 Π. Διατάγματος κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26.5.1952 Β. Διατάγματος.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις : 1) τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ ἀπὸ 7)6)1935 Α. Ν. «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», 2) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 471)1945 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ ἀπὸ 7)8.6.1935 Α. Ν. «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ 3) τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 801)1953 πράξει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 117 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31)8—23)9)1926 Π. Διατάγματος κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26.5.1952 Β. Διατάγματος καὶ μετὰ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν 18 τοῦ διδακτέου μαθήματος ἐν τῇ Β' τάξει προστίθεται ἡ κάτωθι φράσις :

«19. Διεθνὴς Κομμουνισμὸς καὶ Κομμουνισμὸς ἐν Ἑλλάδι. 10».

Εἰς τὰ ἐν συνεχείᾳ ὑπ' αὔξοντας ἀριθμοὺς 19, 20 καὶ 21 μαθήματα τίθενται ἀντιστοίχως οἱ αὔξοντες ἀριθμοὶ 20, 21, 22.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ**

(5)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου — 23 Σεπτεμβρίου 1926 Π. Δ. κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: 1) τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ ἀπὸ 7.6.1935 Α. Ν. «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», 2) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 461)1945 Α. Ν. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ ἀπὸ 7.6.1935 Α. Ν. «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ 3) τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην

τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 782)1953 πράξει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 119 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 31.8)23.9.1926 Π. Διατάγματος κυρωθέντος Κανονισμοῦ Σχολῆς Χωροφυλακῆς ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐπίδοσις τῶν δοκίμων Ἀξιωματικῶν ἐφ' ἑκάστου μαθήματος ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ.

α) Δι' ἐρωτήσεων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαθήματος καὶ ἐπὶ τῆς κατ' αὐτὴν διδαχθείσης ὕλης αὐτοῦ, ἄνευ βαθμοῦ.

β) Δι' ἐρωτήσεων ἢ δι' ἐγγράφου δοκιμασίας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαθήματος καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον μάθημα διδαχθείσης ὕλης, μετὰ βαθμοῦ.

γ) Διὰ μηνιαίου γραπτοῦ διαγωνισμοῦ μετὰ βαθμοῦ ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης κατὰ τὸν μῆνα καθ' ὃν ὁ διαγωνισμός.

δ) Διὰ τετραμηνιαίου γραπτοῦ διαγωνισμοῦ μετὰ βαθμοῦ ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης κατὰ τὴν λήξασαν τετραμηνίαν καὶ

ε) Δι' ἐφαρμογῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς μαθήμασι, μετὰ ἢ ἄνευ βαθμοῦ, ἀναλόγως πρὸς τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 120 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 31.8)23.9.1926 Π. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ γραπτὸς διαγωνισμός, περὶ οὗ ἡ περίπτωσις γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ εἰς ἡμέραν ἐκ τῶν προτέρων ὁριζομένην καὶ ἀνακοινουμένην εἰς τοὺς δοκίμους».

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ αὐτοῦ Π. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ τετραμηνιαῖοι γραπτοὶ διαγωνισμοὶ διεξάγονται τὸ τελευταῖον 15θήμερον ἑκάστης τετραμηνίας, εἰς ἡμέραν ἐκ τῶν προτέρων ὁριζομένην καὶ ἀνακοινουμένην ἐγκαίρως εἰς τοὺς δοκίμους».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1954

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ**

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὁρίων ἐκπαιδευτικῶν τινων περιφερειῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 2180)1940, 2) γνωμοδοτήσεις τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως περιλαμβανομένας εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 90)1953, 114)53 καὶ 84)53 πράξεις αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ὑπάγομεν 1) τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Μανικίων καὶ Μακρυχωρίου τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Χαλκίδος εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Καρυστίας, 2) τὸ μεταβατικὸν δημοτικὸν σχολεῖον Ἐλαιῶνος καὶ τὸ μονοτάξιον νηπιαγωγεῖον Ἐλαιῶνος τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Ζαγορίου Μετσόβου εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Πρεβέζης, 3) τὸ 1)ξιον νηπιαγωγεῖον Παιανίας τῆς Δ' περιφερείας Ἀθηνῶν εἰς τὴν Α' περιφέρειαν Ἀθηνῶν, 4) τὰ δημοτικὰ σχολεῖα 1ον, 2ον καὶ 4ον ἑξατάξια Νεαπόλεως, τὸ 3ον 5)ξιον Νεαπόλεως, τὸ 6)ξιον Σταυρουπόλεως, τὸ 12ον 5)ξιον καὶ 15ον 6)ξιον Θεσσαλονίκης, τὸ 3)ξιον Πολίχνης, τὸ 3)ξιον Ν. Εὐκαρπίας καὶ τὸ 1)ξιον Κάτω Γέφυρας ἐκ τῆς Δ' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Γ' τοιαύτην, 5) τὰ δημοτικὰ σχολεῖα 1ον 6)ξιον καὶ 4ον 6)ξιον Θεσσαλονίκης, τὸ 6)ξιον Νέου Κουκλουτζᾶ, τὸ 3)ξιον Ἐλευθεροχωρίου, τὸ 3)ξιον Νέου Κορδελιοῦ, τὸ 2ον καὶ 3ον Νηπιαγωγεῖον Θεσσαλονίκης ἐκ τῆς Γ' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Δ' τοιαύτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΛΙΑΣ**

(7)

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1911 Β. Διατάγματος «περὶ συστάσεως ἐν Ἑλλάδι Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου».

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθμὸν 473)1953, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Καταργοῦμεν τὸ Β. Διάταγμα δι' οὗ παρεσχέθη ἡ ἔγκρισις Ἡμῶν διὰ τὴν σύστασιν ἐν Ἑλλάδι, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου λόγῳ μὴ τηρήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ἐξεδόθη τὸ καταργούμενον Διάταγμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

(8)

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 7.8.1930 Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11ης Μαΐου 1926».

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1926 «περὶ ἐλέγχου τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐλαιῶν Ἀμφίσσης—Σαλώνων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 169 (τεῦχος Α') τοῦ 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. 2) Τὸ Διάταγμα τῆς 12 Ἰουνίου 1930 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1926 Ν.Δ. «περὶ ἐλέγχου τοῦ Ἐμπορίου τῶν ἐλαιῶν Ἀμφίσσης—Σαλώνων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 (τεῦχος Α') τοῦ 1930 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καί, 3) Τὸ Διάταγμα τῆς 7ης Αὐγούστου 1930 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος διατάξεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11ης Μαΐου 1926» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 (τεῦχος Α') τοῦ 1930 φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Καταργεῖται τὸ προμνησθὲν ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1930 Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος διατάξεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1926».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

(9)

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν, λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν α) τὸ ἄρθρον 20 παρ. ΙΙ τοῦ Ν. Δ. 135)1946, β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 228)7.7.1953 ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν καὶ γ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 666)1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τοὺς λόγῳ γήρατος ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἀποχωροῦντας τοῦ ἐπαγγέλματος ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν ὡς καί, ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2. Ἡ σύνταξις χορηγεῖται κατόπιν ἀναγνωρίσεως τοῦ πρὸς λῆψιν συντάξεως δικαιώματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν.

I. Σύνταξις γήρατος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ βασικὴ σύνταξις γήρατος ἀντιστοιχοῦσα εἰς πραγματικὴν συμμετοχὴν τοῦ δικαιούχου ὡς ἠσφαλισμένου εἰς τὸ Ταμεῖον εἴκοσι πέντε ἐτῶν, καθορίζεται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολούθως:

α) Εἰς τοὺς κατεργαζομένους ἡμερησίως ἀπὸ 70—200 ὀκ. ἀλεύρων δραχ. 1.500.

β) Εἰς τοὺς κατεργαζομένους ἡμερησίως ἀπὸ 201—400 ὀκ. ἀλεύρων δραχ. 2.000.

γ) Εἰς τοὺς κατεργαζομένους ἡμερησίως ἀπὸ 401—600 ὀκ. ἀλεύρων δραχ. 3.000.

δ) Εἰς τοὺς κατεργαζομένους ἡμερησίως ἀπὸ 601—800 ὀκ. ἀλεύρων δραχ. 4.000.

ε) Εἰς τοὺς κατεργαζομένους ἡμερησίως ἀπὸ 801 καὶ ἄνω ὀκ. ἀλεύρων δραχ. 5.000.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς κλάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῆς κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀσφαλίσεως παραγωγῆς των.

3. Ἡ ὡς ἄνω καθοριζομένη βασικὴ σύνταξις πολλαπλασιάζεται, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου ἐπὶ συντελεστὴν ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

4. Δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ὁρίζεται κατώτατον ὅριον συντάξεως κατ' ἔτη συμμετοχῆς καὶ κατηγορίας ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ σύνταξις γήρατος συνίσταται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῆς βασικῆς συντάξεως, πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συντελεστήν, ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς εἰς τὸ Ταμεῖον συμμετοχῆς τοῦ ἠσφαλισμένου, δὲν δύναται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ εἴκοσι πέντε εἰκοστὰ πέμπτα αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Ν. Δ. 135)46 διὰ τὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 135)46 χρονικὴν περίοδον, ὁ αἰτῶν τὴν χορήγησιν συντάξεως ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τὰ στηρίζοντα τοὺς ἰσχυρισμούς του ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἰδίᾳ δὲ τὸ οἰκεῖον βιβλίον τῆς παραγωγῆς, πιστοποιητικὰ Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, πιστοποιητικὰ Ἐπιμελητηρίου, πιστοποιητικὰ τῶν οἰκείων Ὀργανώσεων, μισθωτήρια συμβόλαια.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ποσοῦ παραγωγῆς τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τὰ πρὸ τῆς τηρήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. 135)46 βιβλίων παραγωγῆς ἔτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, εἰς ἃς μὲν πόλεις ἰσχύει ὁ Νόμος 4434)1929 ὁ μέσος ὅρος τῆς παραγωγῆς τῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 καὶ ἐντεῦθεν, ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ν. 4434)29 Ταμείου Ἀρτεργατῶν, εἰς ἃς δὲ πόλεις καὶ χωρία δὲν ἐπεξετάθη ὁ Ν. 4434)29 ἢ δὲν ὑφίστανται στοιχεῖα συνεπείᾳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συνθηκῶν ἢ ἀνωτέρας βίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῆς παραγωγῆς, ὅστις προκύπτει ἐκ τῶν ἀπογραφῶν τῶν ἀρτοποιείων καὶ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν τῶν ἐνεργηθεισῶν δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 23946)26.9.1934 καὶ 17320)6.6.1936 ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Ε.Α.Α. ἐνεργηθεισῶν ἀπογραφῶν, ὡς καὶ τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀρτοποιοῦ τῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἐμφανίζεται ἔχων παραγωγὴν ἀποδεικνυομένην ἐκ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δυναμένου νὰ ἀξιώσῃ τὴν προσαγωγὴν καὶ παντὸς ἑτέρου προσφόρου, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

2. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 135)46 χρόνον ἐνεργεῖται διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. 135)46 βιβλίων καταναλισκομένης ποσότητος ἀλεύρων, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐτηρήθησαν κανονικῶς καὶ πιστοποιητικῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, Ἐπιμελητηρίου, Σωματείου κλπ., ἐκτιμωμένου παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς συντάξεως γήρατος ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμπτώσεως τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων, ἀσκεῖται διὰ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως καὶ παύει ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ συνταξιούχου.

II. Σύνταξις ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἀνικανότητος ὁρίζεται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῆς βασικῆς συντάξεως γήρατος, πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 συντελεστὴν τῆς οἰκείας κλάσεως ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συμμετοχῆς τοῦ δικαιούχου εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 15)25 τῆς συντάξεως γήρατος, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 25)25 αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Εἶναι ἀπαράδεκτος πρὸς συζήτησιν νέα αἴτησις περὶ παροχῆς συντάξεως ἀνικανότητος ἐὰν ἡ ὑποβληθεῖσα ἀπερρίφθη, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθεν οὐσιώδης ἐπιδείνωσις τῆς τελευταίας διαπιστωθείσης καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ αἰτοῦντος βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

III. Σύνταξις μελῶν οἰκογενείας ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 8.

1. Θανόντος μετόχου, δι' ὃν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. 135)46, δικαίωμα

συντάξεως ἔχουσιν ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν χηρείᾳ καὶ τὰ νόμιμα, νομιμοποιηθέντα ἢ δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος μετόχου ἢ συνταξιούχου.

2. Σύνταξις παρέχεται εἰς μὲν τὰ ἄρρενα τέκνα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀδιακρίτως δὲ ἡλικίας ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἕνεκα σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως ἢ βλάβης διαπιστουμένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 135)46 ὁριζόμενα, εἰς δὲ τὰ θήλεα τέκνα ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἄγαμα καὶ ἄνευ ἰδίου ἐπαγγέλματος.

3. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ οἰκογενειακῆς καταστάσεως Δήμου ἢ Κοινότητος.

### Ἄρθρον 9.

1. Ἡ σύνταξις τῆς ἐπιζώσης συζύγου ὁρίζεται εἰς 65 ο)ο τῆς συντάξεως ἣν θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἀποβιώσας.

2. Ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται ὑπαρχόντων τέκνων διὰ μὲν τὸ πρῶτον κατὰ 15 ο)ο, διὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀνὰ 10 ο)ο δι' ἕκαστον λογιζομένων ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

3. Ἡ σύνταξις τοῦ ὀρφανοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς μόνου τέκνου ὁρίζεται εἰς 60 ο)ο τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος. Ἐπὶ πλειόνων τέκνων ἡ σύνταξις αὐξάνεται ἀνὰ 10 ο)ο δι' ἕκαστον τέκνων κατανεμομένη συμμέτρως μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

4. Μέχρι τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ τῆς ἐπιζώσης συζύγου τὰ τέκνα λαμβάνουσι τὸ 50 ο)ο τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος κατανεμομένης μεταξὺ αὐτῶν συμμέτρως, ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς τέκνου.

5. Συντρεχόντων πλειόνων δικαιούχων τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς συντάξεως ἁπάντων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ (100 ο)ο) ἑκατὸν ἑκατοστὰ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος μετόχου ἢ συνταξιούχου, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται κατ' ἀναλογίαν ἡ σύνταξις ἑκάστου δικαιούχου.

### Ἄρθρον 10.

1. Ἡ χήρα μετόχου ἢ συνταξιούχου δὲν δικαιοῦται συντάξεως ἐὰν οὗτος ἀπεβίωσε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἤθελε γεννηθῇ τέκνον.

2. Δὲν δικαιοῦται συντάξεως α) ἡ διαζευχθεῖσα σύζυγος τοῦ μετόχου ἢ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος ἀπόφασις περὶ λύσεως τοῦ γάμου, β) ὁ ἀποβαλὼν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μέτοχος συνταξιοῦχος ἢ χήρα ἢ τὸ τέκνον αὐτῶν καὶ γ) ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ καὶ πλαστογραφίᾳ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀδίκημα στρέφεται κατὰ τοῦ Ταμείου. Οἱ ἐκ Βορείου Ἠπείρου καταγόμενοι δικαιοῦνται συντάξεως ἐφ' ὅσον ἤσκησαν τὸ ἐπάγγελμα ἐν Ἑλλάδι κατὰ νόμον καὶ ἀποδεικνύεται ἡ ἰδιότης αὐτῶν ὡς Ἑλλήνων τὸ γένος.

3. Οἱ δικαιούμενοι παροχῆς τινος συμφώνως τῷ παρόντι στεροῦνται παντὸς ἐπὶ ταύτης δικαιώματος ἐὰν κατεδικάσθησαν δι' ἀδίκημα, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ προσώπου ἐξ οὗ ἔλκουσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

### Ἄρθρον 11.

Τὸ πρὸς λῆψιν συντάξεως δικαίωμα τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου ἢ συνταξιούχου καὶ παύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν γεγονὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι προβλεπομένων ὡς ἐπαγομένων τὴν παῦσιν τῆς συντάξεως.

## IV. Γενικαὶ διατάξεις.

### Ἄρθρον 12.

1. Ἠσφαλισμένος συνάπτων γάμον, ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτοῦ αἴτησιν, ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου καὶ γραμμάτιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καταθέσεως τῆς διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ὁριζομένης εἰσφορᾶς.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρὸς ἀναγνώρισιν προθεσμίας τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως ἔχουσι τὰ δικαιούμενα συνταξιοδοτήσεως μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

2. Ἐκπρόθεσμος γνωστοποίησις τοῦ γάμου δύναται νὰ γίνῃ ἐφ' ὅσον σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως καταβάλλεται τὸ τριπλάσιον τῆς ἰσχυούσης εἰσφορᾶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρίσεως.

3. Οἱ ἔχοντες συνάψει τὸν γάμον των πρὸ τῆς 1)1)1953 δύνανται νὰ ὑποβάλουν πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτοῦ πιστοποιητικὸν Μητροπόλεως ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου Κοινότητος καὶ τοῦ Ἐφημερίου, ἐφ' ὅσον πιστοποιεῖται ἁρμοδίως ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν ληξιαρχικὰ βιβλία.

4. Δι' ἐκείνους τῶν ἠσφαλισμένων τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἀναγνωρίσεως αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

### Ἄρθρον 13.

1. Παγματικὴ συμμετοχὴ εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται ἡ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου (19 Νοεμβρίου 1935) καὶ ἐντεῦθεν ἄσκησις ἑνὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Ν. Δ. 135)46 διαγραφομένων ἐπαγγελμάτων καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις.

2. Τὰ ἔτη καθ' ἃ δὲν προκύπτει παραγωγὴ ἀρτοποιείου ἢ σιμιτοποιείου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα δὲν ὑπολογίζονται πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως.

3. Κλάσμα χρόνου πλέον τοῦ ἡμίσεος λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος.

### Ἄρθρον 14.

1. Πᾶσα οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων τῆς παρεχομένης συντάξεως διαπιστουμένη νομίμως ἐπάγεται ἀναλόγως τῶν συντρεχουσῶν περιστάσεων ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν αὐτῆς, λογίζεται δὲ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν μεταβολήν.

2. Πᾶσαν ὡς ἀνωτέρω μεταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ συνταξιοῦχος ν' ἀνακοινοῖ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦντος τὴν μεταβολὴν ταύτην γεγονότος βεβαιουμένου τοῦ περιεχομένου τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυναμικῆς Ἀρχῆς.

3. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἑξαμήνου ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ταμείου νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς αὐτὸ ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν συνταξιοδοτικήν των κατάστασιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου.

### Ἄρθρον 15.

1. Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ ἀσφαλίσεως παρέχοντα τῇ αἰτήσει τῶν δικαιουμένων προσώπων.

2. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται μηνιαίως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον.

3. Τὰ κλάσματα τῶν δέκα χιλιάδων δὲν ὑπολογίζονται στρογγυλευομένου τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως.

### Ἄρθρον 16.

Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως ὑπόκειται εἰς εἰκοσαετῆ παραγραφήν, ἡ δὲ ἀπονεμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σύνταξις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

### Ἄρθρον 17.

1. Ἡ σύνταξις χορηγεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἀπονομῆς ἐφ' ὅσον ὁ δικαιοῦχος μετεβίβασε καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν κυριότητα τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρτοποιοῦ, ἄλλως ἀφ' ἧς μεταβιβάσει ταύτην.

2. Θανόντος συνταξιούχου ἡ σύνταξις χορηγεῖται εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ταῦτα δὲν ἀπεξενώθησαν τῆς οἰκείας.

3. Ὁ συνταξιοῦχος στερεῖται τοῦ Δικαιώματος ἀπολήψεως συντάξεως ἐφ' ὅσον ἀσκεῖ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ ἐπάγγελμά του καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, ἢ ἀπέκτησεν ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος.

V. Καθορισμὸς συντάξεως Προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ τὸ ἠσφαλισμένον προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῶν 80 ο)ο τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμου ὑπαλλήλου ὅσα τὰ ἔτη πραγματικῆς ἐν τῷ Ταμείῳ ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, προσαυξάνεται δὲ αὕτη κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους συνταξιούχους Δημοσίους ὑπαλλήλους. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἀνικανότητος δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ 15)25 τῆς συντάξεως γήρατος.

2. Ὡς σύνταξις διὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ ταύτης καθορίζεται τὸ ποσὸν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ αἴτησις μεθ' ἁπάντων τῶν συνοδευόντων αὐτὴν στοιχείων μετὰ πορίσματος τοῦ Τμήματος Συντάξεων καὶ Βοηθημάτων, θεωρημένου ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτοῦ, διαβιβάζεται ἐπιμελείᾳ τούτου εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ταμείου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπ' αὐτῆς, μεθ' ὃ εἰσάγεται εἰς τὸ Δ. Σ., ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰσηγουμένου ἐγγράφως.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς χορήγησιν συντάξεως ἀνικανότητος τὸ Δ. Σ. ἀποφαίνεται κατ' ἀρχὴν ἐπὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 135)46 Ν. Δ.

Ἐπανεισάγεται δὲ αὕτη διὰ τὴν ὁριστικὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως μετὰ τὴν γνωμάτευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ τοῦ ἀναφέροντος τὴν πάθησιν, τὸν χρόνον τῆς παθήσεως καὶ ἂν αὕτη τὸν καθιστᾷ ὁριστικῶς ἀνίκανον διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ.

3. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡ ἀπόφασις ἥτις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κοινοποιεῖται τῷ ἐνδιαφερομένῳ.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβολῆς τοῦ συντελεστοῦ ἢ περιορισμοῦ τῶν δικαιούχων προσώπων αἱ παρεχόμεναι ἢ ἐγκριθεῖσαι συντάξεις ἀναπροσαρμόζονται ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ὁρισθὲν καὶ μὴ καταβληθὲν τυχὸν ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

VI. Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

Οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν κατατάσσονται εἰς τὰς ὡς ἄνω κλάσεις ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου ἀναλόγως τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς ὅπερ εἶχον κατὰ τὴν συνταξιοδότησίν των, τυχὸν δὲ προκύπτουσα διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον εἰς τὴν σύνταξίν των οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 22.

Καταργοῦνται τὰ α) Β. Δ. ἀπὸ 8)18.9.48 περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν, β) Β. Δ. ἀπὸ 27)4–6)5)50 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 8)9)48 Β. Δ. κλπ., γ) Β.Δ. 16)7)20.8.51 περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 8)18.9.48 Β. Δ. κλπ. ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

---

**(10)**

Περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου Ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας.

**ΠΑΥΛΟΣ**
**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 παρ. 1 γ τοῦ Α. Ν. 1671 τοῦ 1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργῶν, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 677)53 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 796)53 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας συνιστᾶται «Συμβούλιον Ἐνεργείας» ὅπερ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ ἁπάντων τῶν τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν θεμάτων καὶ τῶν διοικητικῆς φύσεως ζητημάτων τῶν κοινῆς ὠφελείας ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Ἠλεκτρολογικῆς Διευθύνσεως, ἅτινα εἴτε ἐκ διατάξεων τῆς κειμένης Νομοθεσίας εἴτε λόγῳ γενικωτέρας σημασίας αὐτῶν προαπαιτοῦσι τοιαύτην γνωμοδότησιν.

Ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας δύναται νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο πρὸς γνωμοδότησιν καὶ πᾶν ἕτερον θέμα, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκην ἐρεύνης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Συμβούλιον Ἐνεργείας ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν κάτωθι :

1) Τοῦ Τεχνικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

2) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Ἠλεκτρολογικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

3) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Μηχανολογικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

4) Τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

5) Τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἠλεκτρολογικῶν Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

6) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ὑδροδυναμικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

7) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

8) Ἑνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας μεταξὺ δύο εἰδικῶν Καθηγητῶν, προτεινομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε.Μ.Π. ἐκ τῆς Σχολῆς Ἠλεκτρολόγων—Μηχανολόγων.

9) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας μεταξὺ δύο ἀντιπροσώπων προτεινομένων ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Τ.Β.Ε.

10) Ἑνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας μεταξὺ δύο τοιούτων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

11) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Βιομηχανιῶν Ἠλεκτρισμοῦ ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας μεταξὺ δύο προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

Ἡ θητεία τῶν ὑπ' ἀριθ. 8, 9, 10 καὶ 11 μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται διετής.

Ἄρθρον 3.

Τοῦ Συμβουλίου Ἐνεργείας προεδρεύει ὁ Τεχνικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τούτου δὲ ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀρχαιότερος τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν, μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ τούτων ἐλλειπόντων, ἀπόντων ἢ κωλυομένων, ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος αὐτῶν.

Καθήκοντα Γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ Ἀρχιμηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Ἠλεκτρολογικῆς Διευθύνσεως ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον Ἐνεργείας εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τοὐλάχιστον μελῶν αὐτοῦ, γνωμοδοτεῖ δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐνεργείας δύναται νὰ καλῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ καὶ πρόσωπα μὴ μέλη αὐτοῦ, ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου, Ὀργανισμῶν Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἰδιώτας, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν χρήσιμον. Τὰ πρόσωπα ταῦτα παρίστανται ἄνευ ψήφου.

Κρινομένης οἱασδήποτε ὑποθέσεως, ἀπασχολούσης τὸ Συμβούλιον, δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' αἰτήσεως αὐτῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήψεως γνωμοδοτήσεως, νὰ ἐκθέσωσι προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ἐν συνεδρίᾳ εὑρισκομένου, τὰς ἀπόψεις των.

Κατὰ τὴν παρουσίαν αὐτῶν πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ θέσῃ αὐτοῖς ἐρωτήματα πρὸς μόρφωσιν γνώμης.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἀπὸ 27)9—1.10.1952 Β. Διάταγμα «περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου Ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας» καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ**

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
**Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ**

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
**Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ**

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΥΡΓΟΣ
**ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ**

---

(11)

Περὶ ἐκδικάσεως ἐνστάσεων κατὰ βεβαιωτικῶν καταστάσεων ἀναλογικοῦ μισθώματος δημοσίων μεταλλείων καὶ λατομείων.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. 5958)1933, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 773 τῆς 21.12.1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ βεβαίωσις τῶν μισθωμάτων παγίων καὶ ἀναλογικῶν τῶν δημοσίων μεταλλείων καὶ λατομείων γίνεται βάσει πράξεως δι' ἕκαστον μεταλλεῖον ἢ λατομεῖον ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἢ ἀντίγραφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπόχρεον μισθωτήν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐφεξῆς οἱ μισθωταὶ τῶν δημοσίων μεταλλείων καὶ λατομείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχουσι βεβαιωθῇ τὰ κατὰ τὰς οἰκείας συμβάσεις ἀναλογικὰ μισθώματα, δικαιοῦνται ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω πράξεως νὰ ὑποβάλωσι κατ' αὐτῆς ἔνστασιν ἐνώπιον Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

1) Ἐξ ἑνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Μεταλλείων.

3) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἰδιωτικῶν Μεταλλείων.

4) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων.

5) Ἐξ ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Μεταλλείων, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου Τμηματάρχου τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας.

Γραμματεὺς καὶ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Μεταλλείων εἷς ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ 9ῳ ἕως καὶ 6ῳ ὑπαλλήλων τῆς ὡς ἄνω Διευθύνσεως α' ἢ β' κατηγορίας.

2. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας τοῦ μὲν Προέδρου οὗτος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀρχαιοτέρου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν δὲ μελῶν ταῦτα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, κρίνει κατὰ πεποίθησιν καὶ ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως, δικαιουμένη νὰ ἐξετάζῃ ἐνόρκως τοὺς προτεινομένους μάρτυρας, ἀποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ἐνστάσεως εἰδοποιεῖται ὁ ἐνιστάμενος, ὅστις δύναται νὰ παρίσταται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ χωρεῖ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως καὶ ἐρήμην αὐτοῦ.

Περὶ ἑκάστης συνεδριάσεως τηροῦνται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ πρακτικὰ συνοπτικῶς, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζει ἕνα Εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, κρατῶν πρὸς ἰδίαν εἰσήγησιν ὅσας ἤθελεν ἐγκρίνει καὶ ὁρίζει εἰδικὴν συνεδρίασιν πρὸς διάσκεψιν καὶ ἔκδοσιν ἀποφάσεων.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Αἱ πράξεις βεβαιώσεως τοῦ μισθώματος, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ προσκλήσεις κοινοποιοῦνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου δημοσίου ὀργάνου εἰς τὸν ἐνιστάμενον ἢ εἰς τὸν διορισθέντα πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ ἐνισταμένου.

5. Βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς συντάσσονται αἱ βεβαιωτικαὶ καταστάσεις καὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Μεταλλείων εἰς διπλοῦν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν δι' αὐτῶν βεβαιουμένων ὁριστικῶς ποσῶν.

6. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας, αἱ σχετικαὶ πράξεις καθίστανται ὁριστικαὶ καὶ βάσει τούτων συντάσσονται αἱ βεβαιωτικαὶ καταστάσεις αἵτινες ἀποστέλλονται εἰς διπλοῦν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν δι' αὐτῶν βεβαιουμένων ὁριστικῶς ποσῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος συνιστωμένην Ἐπιτροπήν, μεταβιβάζονται πρὸς ἐκδίκασιν αἱ ἤδη ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β.Δ. τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1937, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1938, 25 Ἰανουαρίου 1944 καὶ 19 Ἀπριλίου 1951 Β. Διαταγμάτων, καταργουμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΓΟΥΡΓΟΣ
**ΑΡΙΣΤ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ**

---

**(12)**

Περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀταλάντης Φθιώτιδος καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ.

## ΠΑΥΛΟΣ
## ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2386)53 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἑνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους», τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν αὐταὶ καὶ δή, τὰ ἄρθρα 3 καὶ 9 αὐτοῦ, τὰς διατάξεις τοῦ Νομ. Διατάγματος 690)1948 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων» καὶ δὴ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 53)1953, 58)1953, 60)1953 καὶ 61)1953 πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀταλάντης, τὰς ὑπ' ἀριθ. 328)1953 καὶ 466)1953 πράξεις τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 23)1953 γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγραφος 8 τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ. 690)1948 Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 713)1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀταλάντης Φθιώτιδος, τοῦ ἀναθεωρηθέντος καὶ ἐπεκταθέντος διὰ τῶν ἀπὸ 23.8.1894 (Φ.Ε.Κ. 229), 31.12.1911 (Φ.Ε.Κ. 9)1912) καὶ 10.1.1928 (Φ.Ε.Κ. 15) Διαταγμάτων, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51413)1953 πράξεως αὐτοῦ σχετικὰ ἓξ (6) διαγράμματα ὑπὸ κλίμακα 1 : 1000.

Ἄρθρον 2.

1. Τροποποιοῦμεν τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Ἀταλάντης, τοὺς καθορισθέντας διὰ τοῦ ἀπὸ 5.10.1900 Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 236) καὶ καθορίζομεν τούτους διὰ τὰ οἰκόπεδα τὰ περιλαμβανόμενα ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀναθεωρουμένου καὶ ἐπεκεινομένου σχεδίου, ὡς κάτωθι :

α) Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν τομέων τῶν καθοριζομένων ἐν τοῖς ὡς ἄνω διαγράμμασιν, ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Τομεὺς Α'.

Ἐλάχιστον πρόσωπον ὀκτὼ (8) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δέκα τέσσαρα (14) μέτρα.
Ἐλάχιτον ἐμβαδὸν διακόσια (200) τετραγωνικὰ μέτρα.

Τομεὺς Β'.

Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα τέσσαρα (14) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος εἴκοσι δύο (22) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑξακόσια (600) τετραγωνικὰ μέτρα.

Τομεὺς Γ'.

Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα (10) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δέκα ἓξ (16) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τριακόσια (300) τετραγωνικὰ μέτρα.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα, ἅτινα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσι μὲν τὰ κατὰ τὰ ἄνω καθορισθέντα ἐλάχιστα ὅρια, πλὴν ὅμως ἔχουσι :

Διὰ τοὺς Τομεῖς Α' καὶ Γ'.

Ἐλάχιστον πρόσωπον πέντε (5) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος πέντε (5) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν πεντήκοντα (50) τετραγωνικὰ μέτρα.

Διὰ τὸν Τομέα Β'.

Ἐλάχιστον πρόσωπον δώδεκα (12) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δέκα ὀκτὼ (18) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τετρακόσια (400) τετραγωνικὰ μέτρα.

2. α) Ἡ μεγίστη δυναμένη νὰ καλυφθῇ ἐπιφάνεια ἑκάστου οἰκοπέδου ὑπὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς, ἢ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιούτων, ὁρίζεται διὰ τὸν Τομέα Α' εἰς 80 ο)ο, διὰ τὸν Τομέα Β' εἰς 30 ο)ο καὶ διὰ τὸν Τομέα Γ' εἰς 50 ο)ο.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ διὰ τὰ οἰκόπεδα περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιτρέπεται ἡ κάλυψις μέχρις ἑκατὸν (100) τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας ἑκάστου οἰκοπέδου ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (80 ο)ο) τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἡ κάλυψις μέχρι πεντήκοντα (50) τετραγωνικῶν μέτρων, ἄνευ περιορισμοῦ ἐκ ποσοστοῦ καλύψεως.

3. α) Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα διὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναθεωρουμένου καὶ ἐπεπτεινομένου σχεδίου, ὁρίζεται διὰ μὲν τὸν Τομέα Α' τὸ συνεχές, διὰ δὲ τοὺς Τομεῖς Β' καὶ Γ' τὸ τῶν πτερύγων.

β) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ διὰ τὰ οἰκόπεδα περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου , ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συνεχοῦς οἰκοδομικοῦ συστήματος.

4. Αἱ οἰκοδομαὶ δι' ἅπαντας τοὺς Τομεῖς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι πλείονας τῶν δύο (2) ὀρόφων, συνολικοῦ ὕψους ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8,5) μέτρα.

Πέραν τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ὀρόφων καὶ τοῦ ὡς ἄνω συνολικοῦ ὕψους, δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἡ προσθήκη ὀρόφων οὔτε ἡ αὔξησις τοῦ ὕψους, ἔστω καὶ ἐν ἐσοχῇ ἀπὸ τῆς προσόψεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1954.

**ΠΑΥΛΟΣ**

**Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
**Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ